

दानिएलको पुस्तक - एक सय एकहत्तर वटा पुस्तकमध्ये पहिलो

भूराजनीतिक शतरञ्ज: भ्याटिकन, साम्यवाद, र विश्वव्यापी प्रभुत्वको खोज

Jeff Pippenger

2024-04-01

द किस अफ दिस ब्लड: द स्ट्रगल फर वर्ल्ड डोमिनियन बिट्विन पोप जोन पॉल द्वितीय, मिखाइल गोर्बाचेभ, एन्ड द क्यापिटलिस्ट वेस्ट नामक पुस्तक मलाकी मार्टिनद्वारा लिखित हो, र यो पहिलोपटक 1990 मा प्रकाशित भएको थियो। मार्टिनले 20औं शताब्दीको उत्तरार्धमा वैश्विक राजनीति र कूटनीतिमा रूपान्तरणकारी व्यक्तित्वका रूपमा पोप जोन पॉल द्वितीयको भूमिकाको परीक्षण गर्छन्। उनले पूर्वी युरोपमा साम्यवादको पतनमा पोपको भूमिकाबारे चर्चा गर्छन्। यस पुस्तकले 1989 मा अन्तको समयमा दानियल 11 को चालीसौं पदको परिपूर्तिलाई सम्भव तुल्याएका गतिको एक क्याथोलिक दृष्टिकोण प्रस्तुत गर्दछ।

मार्टिनले मिखाइल गोर्बाचेभको नेतृत्वअन्तर्गत सोभियत संघका आन्तरिक गतिको विश्लेषण गर्छन्, विशेष गरी गोर्बाचेभका “ग्लासोस्त” (खुलापन) र “पेरेस्त्रोइका” (पुनर्संरचना) नीतिहरूमा केन्द्रित हुँदै। उनले सोभियत संघले सामना गरिरहेका चुनौतीहरू तथा कम्युनिष्ट व्यवस्थालाई सुधार गर्ने गोर्बाचेभका प्रयासहरूबारे चर्चा गर्छन्। उनले सोभियत संघ (दक्षिणका राजा—अजिङ्गर), क्याथोलिक चर्च (उत्तरका राजा—पशु), र उनले “पूँजीवादी पश्चिम” भनी सम्बोधन गरेको पक्ष (उत्तरका राजाको प्रतिनिधि सेना—झूटा अगमवक्ता) बीचका भू-राजनीतिक तनावहरू र शक्ति-संघर्षहरूको अन्वेषण गर्छन्। उनले शीतयुद्धकालीन युगलाई विशेषता प्रदान गरेका वैचारिक द्वन्द्वहरू, जासुसी, तथा गोप्य अभियानहरूबारे चर्चा गर्दै, संसारको भविष्यलाई आकार दिन विभिन्न पक्षहरूले गरेका प्रयासहरूको परीक्षण गर्छन्।

मार्टिनले विश्व राजनीति र कूटनीतिमा क्याथोलिकवादको शक्तिका रूपमा रहेको महत्त्वलाई जोड दिन्छन्। उहाँ तर्क गर्नुहुन्छ कि पोप जोन पल द्वितीयको नेतृत्वअन्तर्गत क्याथोलिक चर्चले यस अवधिमा इतिहासको प्रवाहलाई आकार दिन र शीतयुद्धको परिणामलाई प्रभावित गर्न निर्णायक भूमिका निर्वाह गर्‍यो। उहाँ जोन पलको प्रभावलाई पोर्चुगलको फातिमामा भएका मरियमसम्बन्धी प्रकटताहरूको सन्दर्भमा राख्नुहुन्छ, र विश्वव्यापी घटनाक्रमहरूमाथि फातिमाको प्रभाव तथा इतिहासको प्रवाहलाई आकार दिन क्याथोलिक चर्चले खेलेको भूमिकाको पहिचान गर्नुहुन्छ। मार्टिनले सुझाव दिन्छन् कि फातिमाका घटनाहरूले, विशेष गरी शीतयुद्धकालीन युगको सन्दर्भमा, महत्त्वपूर्ण भविष्यवाणीपरक र भू-राजनीतिक निहितार्थहरू वहन गर्छन्।

मार्टिनले फातिमाका तीन रहस्यहरूको अन्वेषण गर्छन्, जुन कथित रूपमा सन् १९१७ मा फातिमामा तीन जना युवा गोठाला बालबालिकालाई कुँवारी मरियमद्वारा प्रकट गरिएका थिए। उनी यो संकेत गर्छन् कि तेस्रो रहस्य, जसलाई प्रारम्भमा भ्याटिकनले गोप्य राखेको थियो र केवल सन् २००० मा मात्र प्रकट गरिएको थियो, क्याथोलिक चर्च र संसारको भविष्यसम्बन्धी प्रलयकारी चेतावनीहरू समेटिएको थियो। मार्टिनको तर्क छ कि फातिमामा भएका घटनाहरू—जसमा दर्शनहरू र कुँवारी मरियमद्वारा संप्रेषित सन्देशहरू पनि समावेश छन्—शीतयुद्धको युगमा विश्वव्यापी राजनीति तथा साम्यवाद र पूँजीवादबीचको संघर्षका लागि गम्भीर प्रभावहरू भएका थिए।

मार्टिनले फातिमाका भविष्यवाणीहरूको परिपूर्तिमा पोप जोन पावल द्वितीयको भूमिकालाई एक प्रमुख व्यक्तित्वका रूपमा उजागर गर्छन्। उनी सुझाव दिन्छन् कि जोन पावल द्वितीयले आफूलाई फातिमाको तेस्रो गोप्य सन्देशमा उल्लेख गरिएको “सेतो वस्त्रधारी बिशप” का रूपमा देखेका थिए, र उनले आफ्नो पोपतन्त्रलाई दुष्ट शक्तिहरूसँग सामना गर्ने तथा क्याथोलिक चर्चभित्र र व्यापक समाजमा आध्यात्मिक नविकरणलाई प्रवर्द्धन गर्ने एक मिशनका रूपमा बुझेका थिए।

मार्टिनले सुझाव दिन्छन् कि फातिमाका सन्देशहरूले आत्मिक युद्धको महत्त्व र क्याथोलिक चर्चले चर्चभित्र तथा चर्चबाहिर रहेका दुष्टताका शक्तिहरूको सामना गर्नुपर्ने आवश्यकतामाथि जोड दिएका थिए। उनी तर्क गर्छन् कि फातिमाका घटनाहरूले आधुनिक संसारमा मानवजातिले सामना गरिरहेका चुनौतीहरूलाई बुझ्न र सम्बोधन गर्नका लागि एक आत्मिक तथा नैतिक रूपरेखा प्रदान गरे। फातिमाका सन्देशहरूले त्यही शैतानी सन्देशको प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले क्याथोलिकतन्त्रलाई शैतानलाई ख्रीष्टको रूपमा स्वीकार गर्न अनुकूल बनाउँछ, जब उसले छिट्टै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको समयमा ख्रीष्टको “रूप धारण” गर्छ।

“पृथ्वीमा बसोबास गर्नेहरूलाई छल गर्न शैतानले चमत्कारहरू गर्नेछ। आत्मावादले मृतकहरूको प्रतिरूप उपस्थित गराएर आफ्नो कार्य गर्नेछ। परमेश्वरका चेतावनीका सन्देशहरू सुन्न अस्वीकार गर्ने ती धार्मिक निकायहरू प्रबल भ्रमको अधीनमा पर्नेछन्, र सन्तहरूलाई सताउन नागरिक सत्तासँग एकताबद्ध हुनेछन्। आदेशहरू पालन गर्ने परमेश्वरका जनहरूलाई सताउन प्रोटेस्टेन्ट चर्चहरू पापीय सत्तासँग एकताबद्ध हुनेछन्। यही त्यस्तो शक्ति हो जसले सतावटको महान् प्रणाली निर्माण गर्छ, जसले मानिसहरूको अन्तःकरणमाथि आध्यात्मिक अत्याचार चलाउनेछ।”

“‘त्यसका थुमाहरू पाठाजस्ता दुईवटा थिए, र उसले अजिङ्गरझैँ बोल्थ्यो।’ परमेश्वरका पाठाका अनुयायी भएको दाबी गर्ने मानिसहरू अजिङ्गरको आत्माद्वारा परिपूर्ण हुन्छन्। तिनीहरू आफू नम्र र दीन भएको दाबी गर्छन्, तर शैतानको आत्मामा बोल्छन् र व्यवस्था बनाउँछन्, र आफ्ना कार्यद्वारा तिनीहरू आफूले दाबी गरेको कुराको ठिक विपरीत भएको देखाउँछन्। यो पाठाजस्तो शक्ति परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्नेहरू र येशू ख्रीष्टको साक्षी भएकोहरूका विरुद्ध युद्ध गर्नमा अजिङ्गरसँग एकजुट हुन्छ। अनि शैतान प्रोटेस्टेन्टहरू र पापवादीहरूसँग एकजुट हुन्छ, तिनीहरूसँग यस संसारका देवताका रूपमा मिलेर काम गर्दै, मानिसहरूलाई यसरी निर्देशन दिन्छ मानौं तिनीहरू उसको राज्यका प्रजा हुन्, जसलाई उसले आफ्नो इच्छा अनुसार व्यवहार गर्न, शासन गर्न र नियन्त्रण गर्न सकोस्।

“यदि मानिसहरूले परमेश्वरका आज्ञाहरूलाई पैतालामुनि कुल्चिन सहमत हुँदैनन् भने, तब अजिङ्गरको आत्मा प्रकट हुन्छ। तिनीहरूलाई बन्दी बनाइन्छ, सभाहरूका सामु उपस्थित गराइन्छ, र जरिवाना गरिन्छ। ‘उसले सबैलाई—साना र ठूला, धनी र दरिद्र, स्वतन्त्र र दास—तिनीहरूको दाहिने हातमा वा निधारमा एउटा छाप ग्रहण गर्न लगाउँछ’ [प्रकाश 13:16]। ‘उसलाई त्यस पशुको मूर्तिलाई प्राण दिन सामर्थ्य दिइयो, ताकि त्यस पशुको मूर्तिले बोलोस्, र जस-जसले त्यस पशुको मूर्तिको पूजा गर्दैनन् तिनीहरूलाई मारिन लगाओस्’ [पद 15]। यसरी शैतानले यहीवाका विशेषाधिकारहरू हडप गर्दछ। पापको मानिस परमेश्वरकै आसनमा बस्छ, आफू नै परमेश्वर भएको घोषणा गर्दछ, र परमेश्वरभन्दा माथि रहेर कार्य गर्दछ।” Manuscript Releases, volume 14, 162.

प्रतिख्रीष्ट रोमको पोप र शैतान दुवैको एक प्रतीक हो, किनकि रोमको पोप शैतानको सांसारिक प्रतिनिधि हो। “यसरी शैतानले यहीवाका विशेषाधिकारहरू हडप्छ। पापको मानिस परमेश्वरको आसनमा बस्छ, आफूलाई परमेश्वर हुँ भनी घोषणा गर्दै, र परमेश्वरभन्दा माथि रहेर कार्य गर्दै।” जब उसले नियन्त्रण लिन्छ, तब शैतानको अभिप्राय संसारलाई यति प्रकारले नियन्त्रण गर्ने हो कि उसले “मानिसहरूसँग मानौं तिनीहरू उसका राज्यका प्रजाहरू हुन् झैं व्यवहार गर्दै, तिनीहरूलाई आफ्नी इच्छाअनुसार चलाउने, शासन गर्ने र नियन्त्रण गर्ने” छ। शासन गर्नका लागि धार्मिक सिंहासन प्राप्त होस् भनेर उसले क्याथोलिक चर्चको स्थापना गऱ्यो, र शासन गर्नका लागि राजनीतिक सिंहासन प्राप्त होस् भनेर उसले संयुक्त राष्ट्रसंघको स्थापना गऱ्यो।

“मूर्तिपूजक धर्म र ख्रीष्टियन धर्मबीचको यस सम्झौताले भविष्यवाणीमा परमेश्वरको विरोध गर्ने र आफूलाई उहाँभन्दा माथि उचाल्ने भनी पूर्वकथित ‘पापको मानिस’ को विकास गरायो। झूटो धर्मको त्यो विशाल प्रणाली शैतानको शक्तिको एक उत्कृष्ट कृति हो—आफ्नै इच्छाअनुसार पृथ्वीमाथि शासन गर्न सिंहासनमा आफूलाई स्थापित गर्ने उसका प्रयत्नहरूको एक स्मारक।” The Great Controversy, 50.

फातिमाको चमत्कार, र त्यसको शैतानी भविष्यवाणी, त्यही हो जसलाई शैतानले एउटा भविष्यसूचक परिस्थिति तयार गर्न प्रयोग गरेको छ, जसले उसलाई प्रकट हुँदा र ख्रीष्टको रूप धारण गर्दा क्याथोलिक मतलाई छिट्टै आफ्नो मण्डली उसको नियन्त्रणमा सुम्पन सक्षम बनाउँछ। ख्रीष्टको उसको रूपधारण चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थासँगै आरम्भ हुन्छ, जसलाई दानियल अध्याय एघारका पद सोह्र, पद बाइस, पद एकतीस र पद एकचालीसमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

“परमेश्वरको व्यवस्थाको उल्लङ्घन गर्दै पोपसत्ताको संस्थालाई लागू गर्ने आदेशद्वारा, हाम्रो राष्ट्रले आफूलाई धार्मिकताबाट पूर्ण रूपमा विच्छिन्न गर्नेछ। जब प्रोटेस्टेन्टवादले रोमी शक्तिको हात समात्न खाडलपारि आफ्ना हात फैलाउनेछ, जब त्यसले आत्मावादसँग हातेमालो गर्न अतल गहिराइपारि हात बढाउनेछ, जब यस त्रिविध एकताको प्रभावान्तर्गत हाम्रो देशले प्रोटेस्टेन्ट तथा गणतान्त्रिक शासनको रूपमा रहेको आफ्नो संविधानको प्रत्येक सिद्धान्तलाई अस्वीकार गर्नेछ, र पोपीय असत्यता तथा भ्रमहरूको प्रसारका लागि व्यवस्था गर्नेछ, तब हामीले जान्न सक्छौं कि शैतानका अचम्मका कार्यहरू प्रकट हुने समय आइपुगेको छ र अन्त निकट छ।”
Testimonies, volume 5, 451.

संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारसम्बन्धी व्यवस्था लागू हुँदा, “शैतानका अद्भुत कार्यहरू प्रकट हुने समय आएको छ।” प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह्र, पद एघारमा, संयुक्त राज्य अमेरिका अजिङ्गरङ्ग “बोल्छ”; अनि पद तेह्रमा—जहाँ संयुक्त राज्य अमेरिका आइतबारसम्बन्धी व्यवस्था पारित गरेर “बोल्दा” के हुन्छ भन्ने कुरा मात्र पहिचान गराइएको छ—शैतान स्वर्गबाट आगो तल झार्न आह्वान गरेकोजस्तो प्रकट हुन्छ।

“परमेश्वरका सेवकहरू, जसका मुखहरू पवित्र समर्पणले उज्यालिएका र दम्किरहेका हुनेछन्, स्वर्गबाट आएको सन्देश घोषणा गर्न स्थान-स्थानमा हतारिनेछन्। हजारौं स्वरहरूद्वारा, सारा पृथ्वीभरि, चेतावनी दिइनेछ। चमत्कारहरू गरिनेछन्, बिरामीहरू निको पारिनेछन्, र चिन्हहरू तथा अद्भुत कार्यहरू विश्वासीहरूको पछि लाग्नेछन्। शैतानले पनि झूटो अद्भुत कार्यहरू गर्दै काम गर्दछ, यहाँसम्म कि मानिसहरूको सामुने स्वर्गबाट आगोसमेत झार्दछ। प्रकाश 13:13। यसरी पृथ्वीका बासिन्दाहरूलाई आफ्नो पक्ष लिन बाध्य पारिनेछ।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 611, 612.

फातिमाका सन्देशहरूलाई एक चमत्कारद्वारा पुष्टि गरिएको थियो, जसको साक्ष्य त्यस नास्तिक सरकारी पत्रपत्रिकाहरूले दिएका थिए, जो उक्त घटनामा यस उद्देश्यले उपस्थित भएका थिए कि तथाकथित कुँवारी मरियमले मे महिनादेखि १३ अक्टोबर १९१७ को चमत्कारसम्म प्रत्येक महिनाको तेह्रौं दिन तीन बालबालिकालाई दर्शन दिएकी थिइन् भन्ने दाबीहरूलाई खण्डन गर्न सकून्। चमत्कार भएको समयमा फातिमामा उपस्थित प्रत्येक नास्तिक समाचार संस्थाले त्यस घटनाको पुष्टि गर्‍यो। त्यो एक वास्तविक चमत्कार (शैतानको) थियो।

जसरी मलाकी मार्टिनले आफ्नो पुस्तकमा पहिचान गरेका छन्, पोप जोन पललाई फातिमाकी मरियमप्रतिको आफ्नो भक्तिले मार्गदर्शन गरेको थियो। फातिमाको गोप्य भविष्यवाणी, जुन सन् २००० सम्म प्रकट गरिएको थिएन, निःसन्देह एक शैतानी भविष्यवाणी थियो, तर अन्तिम दिनहरूमा येशूले प्रारम्भिक दिनहरूलाई दोहोर्‍याउनुहुन्छ। बाइबलको सबैभन्दा पुरानो पुस्तक, मोशाले लेखेको पहिलो पुस्तक अय्यूबको पुस्तक हो, र त्यसले यो देखाउँछ कि अय्यूब, जसले एक लाख चौवालीस हजार जनालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, किनकि सबै भविष्यवाणीहरू अन्तिम दिनहरूमा अत्यन्त पूर्ण रूपमा पूरा हुन्छन्। अय्यूबको कथामा शैतानलाई अय्यूबमाथि मृत्यु र विनाश ल्याउन अनुमति दिइन्छ, अय्यूबको परीक्षा गर्ने उद्देश्यका लागि। अन्तिम दिनहरूमा शैतानलाई सम्पन्न गर्न अनुमति दिइएका चमत्कारहरू वास्तविक चमत्कारहरू हुन्। तिनीहरू शैतानी चमत्कारहरू हुन्, तर परमेश्वरले शैतानलाई उसको चरम कार्य सम्पन्न गर्न अनुमति दिनुभएको छ, त्यही उद्देश्यका लागि जसका कारण उहाँले शैतानलाई अय्यूबको परीक्षा लिन अनुमति दिनुभयो।

“धेरै जनाले आत्मिक प्रकटताहरूको व्याख्या यसरी गर्ने प्रयत्न गर्छन् कि ती सबै माध्यमको तर्फबाट भएको छलकपट र हातको सफाई मात्र हुन्। तर, यद्यपि यो सत्य हो कि जालझेलका परिणामहरूलाई धेरैपटक साँचो

प्रकटताका रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, तथापि अलौकिक शक्तिका स्पष्ट प्रदर्शनहरू पनि भएका छन्। आधुनिक आत्मावाद जस रहस्यमय ठकठकाहटबाट प्रारम्भ भयो, त्यो मानवीय छल वा चातुर्यको परिणाम थिएन, बरु दुष्ट स्वर्गदूतहरूको प्रत्यक्ष कार्य थियो, जसद्वारा तिनीहरूले प्राण-नाश गर्ने सबैभन्दा सफल भ्रमहरूमध्ये एकलाई प्रवेश गराए। धेरै जना यस विश्वासद्वारा फसाइनेछन् कि आत्मावाद केवल मानवीय ठगी मात्र हो; जब तिनीहरू त्यस्ता प्रकटताहरूको आमनेसामने ल्याइनेछन्, जसलाई तिनीहरूले अलौकिक नै ठान्न बाध्य हुनेछन्, तब तिनीहरू धोखामा पर्नेछन्, र तिनलाई परमेश्वरको महान् शक्ति भनी स्वीकार गर्न डोर्याइनेछन्।

“यी व्यक्तिहरू शैतान र उसका प्रतिनिधिहरूद्वारा गरिएका आश्चर्यकर्महरूको सम्बन्धमा धर्मशास्त्रको साक्षीलाई बेवास्ता गर्छन्। शैतानी सहायताद्वारा नै फिरऊनका जादूगरहरूलाई परमेश्वरको कार्यको नक्कल गर्न सक्षम बनाइएको थियो। ख्रीष्टको दोस्रो आगमनअघि शैतानी शक्तिका यस्तै प्रकटताहरू हुनेछन् भनी पावल साक्षी दिन्छन्। प्रभुको आगमनभन्दा अघि ‘शैतानको कार्य सबै शक्ति, चिन्हहरू, र झूटा आश्चर्यकर्महरूका साथ, र अधर्मको सबै छलीपनका साथ’ हुनेछ। २ थिस्सलोनिकी २:९, १०। अनि प्रेरित यूहन्ना, अन्तिम दिनहरूमा प्रकट हुने चमत्कार-सम्पन्न शक्तिको वर्णन गर्दै, यसरी घोषणा गर्छन्: ‘उसले ठूला आश्चर्यकर्महरू गर्छ, यहाँसम्म कि मानिसहरूका सामु पृथ्वीमा आकाशबाट आगो तल झार्छ, र ती चमत्कारहरूद्वारा, जो गर्न उसलाई सामर्थ्य दिइएको थियो, पृथ्वीमा बस्नेहरूलाई बहकाउँछ।’ प्रकाश १३:१३, १४। यहाँ केवल साधारण ठगीहरूको भविष्यवाणी गरिएको होइन। मानिसहरू ती चमत्कारहरूद्वारा धोका खान्छन्, जुन शैतानका प्रतिनिधिहरूसँग गर्न सक्ने शक्ति छ, ती होइनन् जुन उनीहरूले गरेको बहाना मात्र गर्छन्।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, ५५३।

मालाकी मार्टिनको पुस्तकमा फातिमाका सन्देशहरूलाई अन्तिम दिनहरूमा क्याथोलिक धर्मको भविष्यसूचक संरचनाका रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, जुन चर्चभित्रको एक आन्तरिक संघर्षसँग सम्बन्धित छ; यसलाई या त असल पोप बनाम खराब पोप, अथवा रूढिवादी पोप बनाम उदारवादी पोपका रूपमा निरूपित गर्न सकिन्छ। रूढिवादी पोप, र चमत्कारसम्बन्धी मार्टिनको व्याख्यानसँग असल पोप, आफ्नो समझ पहिलो भ्याटिकन परिषद्मा आधारित गर्छन्, जसलाई भ्याटिकन I पनि भनिन्छ; यो परिषद् ८ डिसेम्बर १८६९ देखि २० जुलाई १८७० सम्म सम्पन्न भएको थियो, पोप पायस नवौँद्वारा आह्वान गरिएको थियो, र मुख्यतः पोपीय अचूकताको सिद्धान्तलाई परिभाषित गर्नुका साथै त्यस समय क्याथोलिक चर्चले सामना गरिरहेका विभिन्न धर्मशास्त्रीय तथा सिद्धान्तगत प्रश्नहरूलाई सम्बोधन गर्न केन्द्रित थियो। दोस्रो भ्याटिकन परिषद्, जसलाई सामान्यतया भ्याटिकन II भनिन्छ, धेरै पछि ११ अक्टोबर १९६२ देखि ८ डिसेम्बर १९६५ सम्म आयोजित गरिएको थियो। यसलाई पोप जोन तेइसौँद्वारा आह्वान गरिएको थियो र जोन तेइसौँको निधनपछि पोप पावल छैटौँद्वारा निरन्तरता दिइयो।

मार्टिनले व्यक्त गरेअनुसार, क्याथोलिक धर्मका अन्तिम दिनहरूले Vatican I मा प्रतिपादित रोमको मण्डलीको अचूकता र प्रधानत्व, बनाम हाल फ्रान्सिस ‘वोक-पोप’ द्वारा प्रदर्शनमा रहेको उदारवाद, र Vatican II का दस्तावेजहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएको दृष्टिकोणबीचको संघर्षलाई चिह्नित गर्दछ। मार्टिनले संकेत गर्छन् कि मण्डलीलाई नियन्त्रण गर्ने यी दुई दृष्टिकोणहरूको संघर्षको बीचमा तेस्रो विश्वयुद्ध भइकन्छ, र येशू फर्कनुहुन्छ, पृथ्वीमा अवतरण गर्नुहुन्छ, असल पोपमाथि आफ्नो आशिर्ष राख्नुहुन्छ, र क्याथोलिक मण्डलीको सिंहासन ग्रहण गर्नुहुन्छ।

दानियेल ११ का तेरहदेखि पन्ध्र पदसम्ममा, सोह्रौँ पदको आइतबारको व्यवस्थालाई तुरुन्तै अघिबाट पूर्वगामी रहने इतिहासले प्रतिनिधि युद्धहरूको तेस्रो र अन्तिम युद्धको वर्णन गर्दछ। यो युद्ध एघारौँ र बाह्रौँ पदहरूमा उल्लिखित पुटिनको विजयपछि आउने युद्ध हो, तर ती तीन पदहरूको बीचमा, चौधौँ पदले अन्तिम दिनहरूको इतिहासमा क्याथोलिकवाद कहिले प्रवेश गर्दछ भन्ने कुरा चिन्हित गर्दछ।

यशैयाका अनुसार, बाइबलको भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको प्रतीकात्मक सत्तरी-वर्षीय शासनकालमा रोमकी वेश्या बिसिन्छ। सन् ५३८ मा जब पहिलोपटक पृथ्वीमा पोपतन्त्र सिंहासनारूढ भयो, तब उसको सिंहासनारोहणभन्दा अघि आएको मार्गचिन्ह सन् ५३३ मा जस्टिनियनको आदेश थियो।

जस्टिनियनको आदेशसँग सम्बन्धित इतिहासले यो देखाउँछ कि जस्टिनियनले आफ्नो राज्यमा अशान्ति उत्पन्न गरिरहेको धार्मिक विवादको अन्त्य गराएर आफ्नो राज्यउपरको नियन्त्रण सुदृढ गर्न खोजेका थिए। त्यो विवाद यो थियो कि तथाकथित इसाई मण्डलीको शिर पूर्वतर्फको कन्स्टान्टिनोपलको मण्डली हो कि पश्चिमतर्फको रोमको मण्डली। तेहीँ पदमा, संयुक्त राज्य अमेरिकाका अन्तिम राष्ट्रपतिले यस्तो विवादको सामना गर्नेछन् जसले उनलाई जस्टिनियनको इतिहाससँग समानान्तर हुन बाध्य पार्नेछ, र आफ्नो शक्ति सुदृढ गर्न आवश्यक राजनीतिक समर्थन स्थापित गर्नका लागि क्याथोलिक मण्डली नै मण्डलीहरूको शिर तथा विधर्मीहरूको सुधारक हो भनी घोषणा गर्नेछन्।

हामीले फातिमाका शैतानी भविष्यवाणीहरूमा कुनै भरोसा राख्नु हुँदैन, तर परमेश्वरको वचनमा जे प्रकट गरिएको छ, त्यो हेर्न हामी बाध्य छौं। बीसौँ शताब्दीको प्रारम्भमा पृथ्वीको पशुका दुवै सिङ्गहरू आफ्नो तेस्रो पुस्तामा प्रवेश गरे, जुन सम्झौताको पुस्ता हो। रिपब्लिकन सिङ्गले आफ्नो आर्थिक प्रणालीलाई विश्वका बैंकरहरूका हातमा सुम्पियो, जसको उत्पत्ति रेड शिल्डको घराना, अर्थात् रोथ्सचाइल्डहरू, र इलुमिनाटी, फ्रीमेसनरी, गुप्त समाजहरू तथा जेसुइट आदेशसँगको यसको रहस्यमय सम्बन्धसम्म पुग्यो। सिस्टर ह्याइटले यी संस्थाहरूका विषयमा प्रत्यक्ष चेतावनी दिनुहुन्छ। यही अवधिमा, प्रोटेस्टेन्ट सिङ्गको रूपमा लाओडिसियाली एडभेन्टवादले आफ्ना शैक्षिक तथा धार्मिक संस्थाहरू संसारको शासनाधीनतामा सुम्पियो।

ठीक त्यही समयावधिमा, आधुनिक दक्षिणका राजा आफ्नो इतिहास रूसी क्रान्तिबाट आरम्भ गर्छ, र आधुनिक उत्तरका राजा आफ्नो इतिहास फातिमाको चमत्कारबाट आरम्भ गर्छ। मालाकी मार्टिनले आफ्नो पुस्तकमा जोड दिएझैं, असल र खराब पोपबीचको आन्तरिक संघर्षभन्दा पर, फातिमाका सन्देशहरूले सामान्य रूपमा नास्तिकताविरुद्ध क्याथोलिक धर्मको संघर्षलाई, तर अझ विशेष रूपमा रूसको नास्तिकताविरुद्धको संघर्षलाई पहिचान गराएका थिए। सन् १९१७ मा पोपले जसअनुसार कार्य गर्नुपर्ने थियो, त्यस गोप्य सन्देशमा यो (शैतानी) प्रतिज्ञा समाविष्ट थियो कि यदि पोपले एक कन्क्लेभ बोलाई रूसलाई कुँवारी मरियमलाई समर्पित गरे भने, दोस्रो विश्वयुद्ध हुने थिएन। यसले यो पनि संकेत गर्‍यो कि यदि पोपले इन्कार गरे भने रूसले आफ्नो दर्शनलाई टाढाटाढासम्म फैलाउने थियो र त्यसपछि अर्को विश्वयुद्ध हुने थियो।

दोस्रो विश्वयुद्धमा रूसको साम्यवादविरुद्ध क्याथोलिकवादको युद्ध समावेश थियो। त्यस युद्धमा क्याथोलिकवादको प्रतिनिधि सेना नाजी जर्मनी थियो। पोपतन्त्रले सधैं प्रतिनिधि सेनाहरू प्रयोग गर्दछ। १९३३ मा क्याथोलिक चर्चले, कार्डिनल पाचेलेलीको कार्यमार्फत, एडोल्फ हिटलरसँग एउटा कन्कोर्डटमा हस्ताक्षर गर्‍यो, जसले हिटलरलाई जर्मनीमाथि नियन्त्रण स्थापित गर्न अनुमति दियो, र हिटलरकै आफ्नै गवाहीअनुसार, त्यही करार (कन्कोर्डट) नै हिटलरलाई यहूदी प्रश्नको समाधान गर्न सक्षम बनाउने कुरा थियो। दोस्रो विश्वयुद्धमा नाजीहरू नास्तिक रूसविरुद्ध पोपतन्त्रका प्रतिनिधि थिए, र प्रतिनिधि युद्धहरूको दोस्रो लडाइँमा, जुन अहिले युक्रेनमा सम्पन्न भइरहेको छ, यो अर्को नाजी प्रतिनिधि सेनाद्वारा सञ्चालन भइरहेको छ।

हामी यस अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“दुई महान् भ्रमहरूद्वारा—आत्माको अमरत्व र आइतवारको पवित्रता—शैतानले मानिसहरूलाई आफ्ना छलहरूअन्तर्गत ल्याउनेछ। पहिलेकोले आत्मावादको आधार निर्माण गर्छ, भने पछिल्लोले रोमसँग सहानुभूतिको बन्धन उत्पन्न गर्छ। संयुक्त राज्य अमेरिकाका प्रोटेस्टेन्टहरू आध्यात्मवादको हात समाउन खाडलपारि आफ्ना हात फैलाउने कार्यमा अग्रणी हुनेछन्; तिनीहरू रोमी शक्तिसँग हातेमालो गर्न अतल गह्वरमाथि पुग्नेछन्; र यस त्रिविध एकताको प्रभावअन्तर्गत, यो देश विवेकका अधिकारहरू कुल्चिदै रोमका पदचिन्हहरूमा हिँड्नेछ।”

“जब आत्मावादले आजको नामधारी ख्रीष्टियनतासँग अझ निकट रूपमा समानता देखाउँछ, तब त्यसमा छल गर्न र पासोमा पार्न झन् ठूलो शक्ति हुन्छ। वर्तमान युगको प्रचलित व्यवस्थाअनुसार शैतान स्वयं रूपान्तरित भएको देखाइनेछ। ऊ ज्योतिका दूतको स्वरूपमा प्रकट हुनेछ। आत्मावादको माध्यमद्वारा चमत्कारहरू गरिनेछन्, बिरामीहरू निको पारिनेछन्, र धेरै अविवाह आश्चर्यकर्महरू सम्पन्न गरिनेछन्। अनि ती आत्माहरूले बाइबलमाथि विश्वासको दाबी गर्नेछन् र मण्डलीका संस्थाहरूप्रति आदर प्रकट गर्ने भएकाले, तिनीहरूको कार्यलाई ईश्वरीय

शक्तिको प्रकटिको रूपमा स्वीकार गरिनेछ।”

“ख्रीष्टियन भएको दाबी गर्नेहरू र अधर्मीहरूबीचको भेदरेखा अब मुश्किलले मात्र छुट्याउन सकिने भएको छ। मण्डलीका सदस्यहरू संसारले जे प्रेम गर्छ, त्यही प्रेम गर्छन् र तिनीहरूसँग मिल्न तत्पर छन्, र शैतानले तिनीहरूलाई एउटै शरीरमा एकताबद्ध गर्ने र यसरी सबैलाई आत्मवादका पङ्क्तिहरूमा बटुलेर आफ्नो कार्यलाई सुदृढ बनाउने निश्चय गर्दछ। साँचो मण्डलीको निश्चित चिन्ह चमत्कारहरू नै हुन् भनी घमण्ड गर्ने पापवादीहरू यस आश्चर्यकर्म-गर्ने शक्तिद्वारा सजिलै धोखा खानेछन्; र सत्यको ढाल फालिसकेका प्रोटेस्टेन्टहरू पनि भ्रममा पारिनेछन्। पापवादीहरू, प्रोटेस्टेन्टहरू, र सांसारिक मानिसहरूले समान रूपमा शक्तिविहीन भक्तिको रूप स्वीकार गर्नेछन्, र तिनीहरूले यस एकतामा संसारको परिवर्तन तथा लामो समयदेखि प्रतीक्षित सहस्राब्दीको आगमन गराउने एउटा महान् आन्दोलन देख्नेछन्।”

“आध्यात्मवादद्वारा शैतान मानवजातिको हितैषीझैं देखा पर्छ, मानिसहरूका रोगहरू निको पार्ने, र धार्मिक विश्वासको एउटा नयाँ तथा अझ उच्च प्रणाली प्रस्तुत गर्ने दाबी गर्दै; तर त्यही समयमा उसले विनाशकर्ताको रूपमा कार्य गर्छ। उसका प्रलोभनहरूले असंख्य मानिसहरूलाई विनाशतर्फ डोर्काइरहेका छन्। असंयमले विवेकलाई गद्दीच्युत गर्छ; इन्द्रियासक्ति, कलह, र रक्तपात त्यसपछि लाग्छन्। शैतान युद्धमा आनन्द मान्दछ, किनकि यसले आत्माका सबैभन्दा निकृष्ट वासनाहरूलाई उद्दीप्त गर्छ र त्यसपछि दुष्कर्म र रगतले लतपतिएका आफ्ना शिकारहरूलाई अनन्ततामा बगाएर लैजान्छ। राष्ट्रहरूलाई एकअर्काविरुद्ध युद्धमा उक्साउनु नै उसको उद्देश्य हो, किनकि यसरी उसले मानिसहरूका मनलाई परमेश्वरको दिनमा खडा हुनका लागि तयारी गर्ने कामबाट विमुख गराउन सक्छ।”

“शैतानले पनि तत्त्वहरूमार्फत आफ्ना लागि तयार नभएका आत्माहरूको फसल बटुल्न काम गर्छ। उसले प्रकृतिका प्रयोगशालाहरूका रहस्यहरूको अध्ययन गरेको छ, र परमेश्वरले अनुमति दिनुहुने हृदयसम्म तत्त्वहरूलाई नियन्त्रण गर्न उसले आफ्नो सारा शक्ति प्रयोग गर्छ। जब अय्यूबलाई पीडा दिन उसलाई अनुमति दिइयो, तब कति छिट्टै बगालहरू र गाईवस्तुहरू, सेवकहरू, घरहरू, सन्तानहरू विनष्ट भए—एउटापछि अर्को विपत्ति मानौं एकै क्षणमा आइपरेझैं। परमेश्वर नै हुनुहुन्छ जसले आफ्ना सृष्टिहरूलाई ढालझैं जोगाउनुहुन्छ र विनाशकर्ताको शक्तिबाट वरिपरि घेरेर सुरक्षित राख्नुहुन्छ। तर ख्रीष्टियन संसारले यहीवाको व्यवस्थाप्रति अवज्ञा देखाएको छ; र प्रभुले ठीक त्यही गर्नुहुनेछ जुन उहाँले घोषणा गर्नुभएको छ—उहाँले पृथ्वीबाट आफ्ना आशिष् फिर्ता लिनुहुनेछ र उहाँको व्यवस्था र शिक्षाविरुद्ध विद्रोह गर्नेहरूबाट, र अरूलाई पनि त्यही गर्न बाध्य पार्नेहरूबाट, आफ्नो संरक्षणकारी हेरचाह हटाउनुहुनेछ। परमेश्वरले विशेष रूपमा रक्षा नगर्नुभएका सबैमाथि शैतानको नियन्त्रण छ। आफ्ना अभिप्रायहरू अघि बढाउन उसले कसै-कसैलाई अनुग्रह र समृद्धि दिनेछ, र अरूमाथि विपत्ति ल्याउनेछ, अनि मानिसहरूलाई यो परमेश्वर नै हो जसले तिनीहरूलाई पीडा दिइरहनुभएको छ भन्ने विश्वास गराउनेछ।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 588, 589.